

शिवमहापुराणानुसार सृष्टि प्रक्रिया: एकम् अध्ययनम् (SHIVAMAHAAPURANAANUSAAR SRSHTI PRAKRIYA: EKAM ADHYAYANAM)

DR. SANJAYKUMAR RATANSING VASAVA ¹

¹ ASSISTANT PROFESSOR, GOVT. ARTS & COMMERCE COLLEGE, NETRANG, DI.BHARUCH (GUJARAT) -393130

ABSTRACT:

KEYWORDS:

ब्रह्मातः आरभ्य तृणपर्यन्तं यत् किमपि दृश्यते तद् सर्वं शिवरूपम् अस्ति । अत्रोक्तं यत् यदा शिवस्य इच्छा भवति तदा संसारस्य रचना भवति । सः सर्वज्ञः अस्ति, तं कोऽपि ज्ञातुं न शक्नोति । शिवः संसारस्य रचना तथा करोति येन सः प्रविष्टः सन् निर्लिप्तः भवति । सः ज्ञानस्वरूपी अस्ति । एतस्य कृते शिवमहापुराणे उदाहरणमस्ति यत् यथा जले सूर्यप्रकाशः दृश्यते किन्तु वस्तुतः सः तु प्रतिबिम्बः भवति । जले केवलं प्रकाशप्रवेशस्य भ्रममात्रं भवति तथैव शिवः अपि सृष्टिकर्ता अस्तीति भासते ।^१ सः नित्यः, सत्-असत्-तथा लोकाणां सर्जकः, प्रधानपुरुषश्च शिवः अस्ति । येन इमा सृष्टिः निर्मिता ।^२

हे शिव भवानेव संसारस्य स्रष्टा, पालनकर्ता, विनाशकर्ता च अस्ति । स्वानुसारं शिवशक्त्या ऊर्णनाभस्य जालेन सदृशीं क्रीडां करोति ।^३ अर्थात् यथा ऊर्णनाभः स्वसृणिकया जालं रचयति पुनश्च तद् जालं स्वयमेव निर्गलति, तथैव शिवशक्त्या संसाररूपी तन्त्रवः उद्भवन्ति, तस्मिन् एव लयं प्राप्नुवन्ति ।

शिवमहापुराणस्य वायवीयसंहितायाः पूर्वभागे सृष्टिप्रक्रियायाः वर्णनं प्राप्यते ।^४ अर्थात् प्रधानतः बुद्धिः उत्पन्ना । महत्तत्त्वे विक्षेपकारणात् त्रिप्रकारकः अहङ्कारः उत्पन्नः भवति । अहङ्कारात् पञ्चमहाभूतानि, पञ्चतन्मात्राः, पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि, पञ्चकर्मेन्द्रियानि, मनश्च उत्पन्नाः । शैवदर्शने सृष्टिसंरचनायाः स्वीकारः कृतः अस्ति । तेषां मते शिव-शक्ति-सदाशिव-ईश्वर-विद्या एतानि पञ्चतत्त्वानि शुद्धसृष्टेः उच्यन्ते । सदाशिवतत्त्वम्, समुद्रे तस्य इच्छया उच्छलनात्मकस्पन्दनात् उत्पन्नस्य तत्त्वस्य नाम शिवः अस्ति । एतस्मिन् अवस्थायां सूक्ष्मरूपेण प्रमेयतायाः किञ्चित् आभासः आरब्धः भवति ।

शिवमहापुराणस्य उमासंहितायामे उत्पत्ति-स्थिति-लयानां कारणभूतानां ब्रह्मा-विष्णु-महेशानाम् उत्पत्तिः कथं जाता इति उल्लेखः प्राप्यते । शिवस्य दक्षिणभागात् सर्जनकर्ता ब्रह्मणः, वामभागात् पालनकर्ता विष्णोः, हृदयात् संहारकशिवस्य च उत्पत्तिः भवति । रुद्रः सम्पूर्णचराचरस्य जगतः संहारं करोति । अत्र रुद्रः महादेवनाम्ना ज्ञायते । यश्च प्रलयकाले समस्तचराचरं भुक्त्वा स्थिरः भवति ।^५

यदा यदा शिवेन सृष्टिः निर्मायते तदा तदा ब्रह्मा सर्जकः, विष्णुः पालकः, महेशः संहारकः च भवन्ति । तस्मात् अधिकतरः कोऽपि नास्ति ।^६ शिवपुराणे सृष्टिप्रक्रिया प्रकारद्वयेन निरूपिता ।

ब्रह्मा यदा विविधाः सृष्टीः रचयितुम् इष्टवान् तदा सः प्रप्रथमं जलम् अरचयत् । तस्मिन् जले सः वीर्यम् अस्थापयत् तत् “नाश” इति उच्यते । वीर्यं सुवर्णेन सदृशं जातम् तदनु ब्रह्मा यज्ञम् आयोजितवान् । अण्डेऽस्मिन् हिरण्यगर्भः एकं वर्षम् उषितवान् । अण्डस्य भागद्वयम् अभवत्, एकः भागः स्वर्गनाम्ना द्वितीयः च भूलोकनाम्ना ज्ञायते, यस्योपरी चतुर्दशभुवनानि सन्ति । द्वयोः मध्ये भगवता आकाशम् निर्मितम् ।^७

ब्रह्मणा सृष्टिरचनायै शिव-विष्णोः ध्यानं कृतम् । सर्वारम्भे जलं निर्मितम्, तस्मिन् अञ्जल्या जलं स्थापितम् । एतस्मात् जलात् चतुर्विंशती-तत्त्वयुक्तम् अण्डम् उत्पत् । तच्च जलस्वरूपे न हृष्टम्, किन्तु अण्डेन विराटस्वरूपं स्वीकृतम् । एतेन शङ्कितः ब्रह्मा द्वादशवर्षाणि विष्णोः ध्यानं कृतवान् । तपस्यायाः फलस्वरूपेण विष्णुं प्रकटीतः । ब्रह्मा तस्य स्तुतिं कुर्वन् वदति यत् “हे विष्णो ! भवान् शिवकृपया उत्पन्नः अतः भवान् शिवशक्त्या अण्डं चेतयतु । यः अण्डः आरम्भे अचेतनः आसीत् तस्मिन् ब्रह्मणः प्रार्थनया शिवस्य आज्ञया च विष्णुः अन्नतरुपाणि धृत्वा अण्डं चेतनं कृतवान् । सः पुरुषः सहस्रशीर्ष-नेत्र-पादयुक्तः अण्डे व्यासः जातः । पातालात् आरभ्य सप्तलोकपर्यन्तस्य स्वामी हरिः स्वयं विराटपुरुषस्वरूपेण सुशोभितः जातः । तदनु ब्रह्मा अष्टप्रकारकाः सृष्टीः अरचयत् ।^८

विष्णोः सहस्रभागात् पितामहब्रह्मणः उत्पत्तिः जाता । यः सद्योजातादीनाम् आत्मा तथा पृथ्वीतत्त्वस्य नायकः अस्ति । जगतसर्जकब्रह्मणः वामभागे सरस्वती-शक्तिः विराजते । ब्रह्मणः चत्वारि मुखानि सन्ति । रजोगुणयुक्तः अस्तीति सः रक्तवर्णीयः अस्ति । हिरण्यगर्भः, विराटः, पुरुषः, कालः च ब्रह्मणः व्यष्टिरूपाः सन्ति । तस्य कार्यं प्रकृतौ ये लीनाः भवन्ति तेभ्यः भोगसाधनानि, स्त्री-पुत्र-धन-फलादि दत्त्वा ते संसारे योजनियाः इत्यस्ति । एषा एव सृष्टिप्रक्रिया उच्यते, यया प्राणिनः सुखं प्राप्नुवन्ति ।^९

रुद्रस्य सहस्रभागात् विष्णुः उत्पन्नः । सः वामदेवचक्रस्य आत्मा तथा जलतत्त्वस्य नायकः अस्ति । तस्य वामभागे रमाशक्तिः अस्ति । सः सर्वप्राणीनां रक्षणं करोति । तस्य बाह्यं स्वरूपं पश्यामः चेत् सः चतुर्भुजः, कमलनयनः, श्यामवर्णीयः, शङ्खी च अस्ति । विष्णोः वासुदेव-सङ्कर्षण-अनिरुद्ध-प्रद्युम्न एतानि चत्वारि रूपाणि सन्ति । विष्णुः स्वकार्येण ब्रह्मणा उत्पादितान् फल-उपभोगकर्तृन् कर्मभोगपर्यन्तं पालयति रक्षयति च ।^{१०}

महेश्वरस्य सहस्रभागात् रुद्रः उत्पन्नः । सः भयङ्करवदनः तथा तेजयुक्तः अस्ति । रुद्रस्य वामभागे गौरीशक्तिः अस्ति । सः संहारकः प्रभुः अस्ति । शिव-हर-मुण्ड-भव-संहार इत्यादयः सुप्रसिद्धाः संहारकचक्ररूपाः सन्ति । जीवानां विश्रामस्थानाय कर्मपरिपाकाय च रुद्रस्य शस्त्राणि त्रिविधानि कल्पितानि ।

- नित्यानि – जीवसुषुप्तावस्थायां भवति सः नित्यसंहारः उच्यते ।
- नैमित्तिकानि – जीवस्य परब्रह्मणि लीनता नैमित्तिकसंहारः उच्यते ।
- विलयानि – परब्रह्मणि लयः विलयसंहारः उच्यते ।^{११}

वायवीय-संहितायाः पूर्वभागे सृष्टिपालनप्रलयकर्तृत्वनामके अध्याये सृष्ट्योत्पत्तेः कथा प्राप्यते यत् प्रथमं शक्तिः उत्पन्ना सा शान्त्यतीत उच्यते । तदनु शिवेन माया निर्माता । मायातः अव्यक्तप्रकृतिः जाता । शान्तिपदः प्रथमः भवति तदनु विद्यापदः प्रतिष्ठापदः निवृत्तिः च आगच्छन्ति । अयमीश्वरस्य सृष्टिक्रमः अस्ति । यदा ब्रह्मणः परार्धद्वयं समाप्तं भवति तदा प्रलयः भवति । तदा अव्यक्तात्मनः कार्यं समाप्य आत्मा स्थितः भवति । यदा आत्मस्थितजगतः प्रलयः भवति तदा प्रधान-पुरुषौ समानधर्मे स्थितौः भवतः । अतः तमोगुणः सत्त्वगुणश्च परस्परं योजिताः भवन्ति । इत्थं द्वयोः भिन्नता न भवति । प्रलयकाले वायुः अपि जलेन सदृशः स्थिरः भवति ।

संसारस्य अज्ञात – अवस्थायाम् एकमात्रं परमतत्त्वं रात्रौ स्थितं भवति । रात्रिः समाप्ता भवति तदा महेश्वरः स्वमायया प्रधानपुरुषयोः प्रविश्य तौ चलायमानौ कुरुतः । अनन्तरं सर्वेषाम् उत्पत्तेः इच्छया शिवाज्ञया च सृष्टिः अव्यक्ता भवति । अनुलोमक्रमेण सृष्टिः आरब्धा भवति, प्रतिलोमक्रमेण च संहारः भवति । महतः आरभ्य विशेषपर्यन्तं यद् किमपि उत्पद्यते तद् अव्यक्तस्य तथा जीवस्य कार्यं नास्ति । प्रकृतिः अचेतना अस्ति । पुरुषः अज्ञानी अस्ति । अतः परमाणु – प्रधानादि सर्वे अचेतन अस्ति । अतः ज्ञानिभिः कारणरहितं शिवस्य कर्तृत्वं दृष्टम् । संसारोऽयं कर्तुः अपेक्षां करोति, यतोऽहि कार्यमिदं सावयवम् अस्ति, अतः समर्थः अनादि, अनन्तः महादेवः एव संसारस्य रचयिता अस्ति । सः एव रक्षकः विनाशकः च अस्ति ।^{१२}

पादटीप

- १ शिवमहापुराण, कोटिरुद्रसंहिता ४३/४-७
- २ शिवमहापुराण, उमासंहिता, २९/५
- ३ शिवमहापुराण, रुद्रसंहिता(सृष्टिखंड), ४०/४
- ४ शिवमहापुराण, वायवीयसंहिता, पूर्व- १०/१३-१६
- ५ शिवमहापुराण, उमासंहिता, २९/९-१४
- ५ शिवमहापुराण, उमासंहिता, २९/९
- ७ शिवमहापुराण, उमासंहिता, २९/१०-१३
- ८ शिवमहापुराण, रुद्रसंहिता(सृष्टिखंड), १५/२३-२८
- ९ शिवमहापुराण, कैलाशसंहिता, १५/३०-३५
- १० शिवमहापुराण, कैलाशसंहिता, १५/२१-२६
- ११ शिवमहापुराण, कैलाशसंहिता, १५/११-१६